

oni, ki pravi, da mora ta ura imeti urarja, ali tisti, ki trdi, da ga nima?

Boga, večnosti res še ni videl nihče, a videli so ljudje Kristusa. »Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo videli s svojimi očmi, kar so otipale naše roke, to sami izpričujemo in oznanjamo — večno življenje, ki je bilo pri Očetu in se je prikazalo nam,« je pisal sveti apostol Janez prvim kristjanom. Kri apostolska, ki je tekla, je najmočnejši dokaz za resničnost tega pričevanja. Da, so videli apostoli Kristusa, so tri leta z njim živeli, so videli njegovo sveto življenje, so videli njegove čudeže, so ga videli umreti, so videli in so se ga dotikali vstalega, so ga videli iti v nebesa. Nihče ni videl tja v večnost, a Kristus je tisti, ki je prišel iz onega drugega kraja, ki se je zopet vrnil na oni svet in Kristus je tisti, ki nam je povedal, da imamo tam Boga in Očeta, da je tam kraljestvo blaženih, pa tudi vnanja tema, kjer je jok in škripanje z zobmi. — Ne vidimo večnosti, ne vidimo Boga, a na besedo Kristusovo verjamemo. Ali je to nespamet?

Boga, večnosti nihče ne vidi, a vidi, kdor ima odprte oči, blagoslov, ki teče iz vere v Boga in večnost. Ko je prišel naš veliki rojak Friderik Baraga kot misijonar k Čupua-Indijancem v Ameriki, je našel pri njih zelo žalostne razmere. Bili so še pravi divjaki. Niso imeli hiš, niso obdelovali polja, živeli so le od lova, vdani so bili najgršim strastem. A ni bilo dolgo, pa so stale v teh krajih lične vasi, razprostirala so se marljivo obdelana polja, ljudje so bili trezni, pošteni, povsod je bilo lepo družinsko življenje. Ko je ameriški dostojanstvenik Baraga vprašal, s kakimi strogimi postavami je je te ljudi tako spremenil, je odgovoril: »Moji ljudje nimajo druge postave, ko Kristusov evangelij.« Res, povsod, kjer se ljudje oklenejo s srcem vere, vidimo: srečo v dušah, srečo v družinah, srečo v življenju. Velikokrat se danes sliši, da je vera nespamet in mračnjaštvo. Ali res more roditi nespamet, mračnjaštvo tak blagoslov? Ima le prav Kristus, ki je rekel: »Kdor hodi za menoj, ne hodi po temi.«

Boga, večnosti nihče ne more videti, lahko pa vsak vidi nesrečo, ki se rodi tam, kjer izgine vera v večnost in Boga. Ko je med francosko revolucijo nekega dne drla razdivjana množica po ulicah v Parizu, je nek jakobinec začel kričati, ko je zagledal duhovnika: »Pope na svetiljke!« Duhovnik mu je mirno odgovoril: »Le, bote videli, če bo potem bolj svetlo!« Da, bi lahko človek vprašal one, ki sramotijo in blatijo vero, ki ji nasprotujejo, ki bi jo najrajše uničili: »Kaj pa ste vi ljudem boljšega dali ko vera? Ali je tam, kjer izgine vera, življenje syetlejšje, lepše, srečnejše? Ali je vsa vaša pamet in modrost strast, ki se širi za vami? Ali so to raztrgane in nesrečne družine? Ali je to razbrzdana mladina? Hudodelstva? Samomori?«

Boga in večnosti ne vidiš, vidiš pa lahko tudi danes srečne može, ki so globoko verni in pobožni, vidiš lahko ljudi, resne in poštene, ki se po dolgem in resnem iskanju zopet vračajo k veri. Ali so tudi ti nespametni? Ko bi vera res bila nespamet, ko bi res bila, kakor nekateri trdijo, znanost dokazala, da je ve-

ra prazna in napačna, kako bi pač bilo mogoče, da bi ti učeni ljudje bili še verni, da bi celo, kar se tolikokrat dogaja, se danes sredi znanosti vračali k veri?

Ne, vera ni nespamet. Nič se ne boj, da si nespamet, če veruješ. Res je le to, kar pravi evangelij 4. nedelje po Veliki noči, da je nevera greh, prvi greh, nekako največji greh. Greh, ker ima nevera oči, pa noče videti, greh, ker ubije toliko lepega in sreče, greh, ker rodi toliko zla.

Veselo znamenje. Na Francoskem prirejajo katoliški visokošolci vsako leto skupna velikonočna obhajila. Letos se je teh skupnih obhajil udeležilo nad 1300 dijakov. Gotovo veselo znamenje za deželo, kjer so pometali križe iz šol in iz šolskih knjig izbrisali besedo Bog. Vera ne izginja, ona raste in prospeva!

Krvava Mehika. Dolgo časa ni bilo mogoče iz Mehike dobiti pravih poročil, ker je vlada vsakega, o katerem je sumila, da bi o grozodejstvih poročal v svet, spravila kot nadležnega tujca čez mejo. Sedaj pa posebno angleški časniki poročajo vedno več podrobnosti iz te krvave dežele. Ves režim v Mehiki nič ni drugega, kakor režim vohunov in nasilnikov, ki so hoteli v dušah prebivalcev zadušiti vsako versko zavest. Angleški listi poročajo, da je bilo dosedaj v Mehiki ubitih 200 duhovnikov, 500 pa pregnanih. Razen teh pa je bilo ubitih, da včasih na najkrutejši način mučenih še večje število drugih ljudi. — Bajje so v zadnjem času pritiskali tudi gospodarski krogi na mehiško vlado, da začne pogajanja s Cerkvijo, ker ti krogi smatrajo, da je verski mir potreben, da se zopet dvigne blagostanje dežele. Tako besno sovraštvu proti Cerkvi tudi v Mehiki ne bo uspelo. Peklenska vrata Cerkve ne morejo premagati!

Zopet dve mučeništvi v Mehiki. Pred dobrim mesecem sta bila ustreljena v državi Midoracan (Mehika) dva frančiškana: oče De Vega in brat Martínez. Izsledili so ju, ko je pater maševal, brat pa mu je ministriral. Pred usmrtitvijo so zaprli oba mučenika dva meseca v ječo.

Katoliški odpor proti novodobnemu poganstvu. Po kulturni Evropi hodi zadnji čas neka zamorska plesalka Backer, ki proizvaja skrajno nedostojne plesse. Bila je tudi na Dunaju, kjer je pri židovskem in socialističnem občinstvu žela veliko priznanje in še več denarja. V imenu katoličanov pa je proti njenemu nastopu ostro protestiral kardinal Piffel in odredil radi tega pohujšanja javne pobožnosti. Plesalka je hotela iti po priznanje in denar tudi na Ogrsko, pa so se tamošnji katoličani uprli proti temu in bodo najbrž tudi uspeli, da ne bo smela priti k njim prodajat pogansko sramoto. Ravno tako stališče proti njej so zavzeli tudi katoličani v Italiji. Tudi pri nas se širi veliko poganskih šeg, četudi bolj prikrito. Pravi krščanski čut jim nasprotuje, ne pa da bi se jih oklepal.

Socijalist hvali krščanske organizacije. Ravnatelj mednarodnega delavskega urada Albert Thomas, socijalist, je pred kratkim obiskal krščanske strokovne organizacije po največjih delavskih krajih v

Nemčiji. Po obisku je pisal pismo, v katerem hvali te organizacije, češ, da ne skrbijo samo za gmotno blagostanje svojih članov, temveč jim dajejo tudi izobrazbo, umsko in srčno. Tako katoliška vera pomaga človeku!

NOVICE

Duhovniška vest. Konzist. svetnikom lavantinske škofije je bil imenovan vlč. g. dekan v Kozjem Marko Tomažič. Zasluznemu javnemu delavcu, blagemu in za vse dobro delujočemu duhovniku k cerkvenemu odlikovanju »Slovenski Gospodar« iskreno častita!

Nesreča in smrt. Vlč. g. župnik Hauptman, ki opravlja kaplansko službo pri Sv. Rupertu v Slov. gor., si je zlomil nogo, ko se je peljal domov. — V vojni bolnišnici v Sarajevu je umrl vojak Fran Vogrin iz Zg. Voličine. Fant je bil pri vajakih komaj mesec dni, a je nevajen temu podnebjju in vojaški hrani zbolel ter po kratki, mučni boleznii izdihnil. Bil je blag fant, vnet za vse dobro. Naj v miru počiva!

Pokojninski zavod za nameščence razpisuje za taiste, ki so pri tem zavodu zavarovani, dve prosti mesti v zdravilišču »Terma« v Laškem. Zdravljenje se začne s 15. majem in traja do 1. junija. Vso oskrbo, kakor: kopelji v toplicah, stanovanje, prvovrstno hrano in zdravniško pomoč je brezplačna. Vsak prosilec mora v prošnji navesti: člansko število zavarovanja, za koliko družinskih članov da mora skrbeti, spričevalo od zdravnika, da boleha na revmatizmu ali protinu in da bi mu toplice koristile, ter potrdilo od županstva, da nima premoženja. Prošnja, katere ni treba kolkovati, se takoj pošlje na Pokojninski zavod nameščencev, Ljubljana, Aleksandrova cesta 12. Organisti, kateri ste zavarovani pri Pokojninskem zavodu in bolehate na revmatizmu itd., potrudite se takoj in vložite prošnje!

Dekleta mornarji. Iz Vašingtona v Severni Ameriki poročajo, da so na krovu neke ameriške križarke našli štiri dekleta, preoblečene v mornarje. Izjavile so, da so si želele ogledati tuje dežele in se zabavati. Ladija, ki je bila že na visokem morju, je pristala v Key-West in dekleta izkrcala. Mornariško ministrstvo pa je uvedlo preiskavo, kdo je deklicam omogočil pustolovstvo.

Moričec lastnih otrok in samega sebe. Minulo soboto zvečer je brezposelni čevljarški pomočnik Franc Funda na Dunaju prerezal vratove trem svojim malim otrokom in sam sebi. Otroke so našli že mrtve, Funda je še živel, a ni nade, da bi ozdravel. Funda je bil že dve leti brez posla, a drugače zelo dober mož in skrben oče. Družino je vzdrževala Fundova žena, ki je zaposlena v neki tovarni kot delavka. Funda je silno peklo, da je morala žena skrbeti za vse. Žena sama ga je vedno tolažila, toda Funda se je čezdalje bolj pogrezal v obup. Veliko je pripomoglo k temu tudi njegovo telesno stanje, saj je dobil v vojni strel v glavo in imel tudi malarijo. Končal je svoje trpljenje z obupnim činom.

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU

Zgodovinska povest iz Slovenskih goric, začne v kratkem izhajati v »Slovenskem gospodarju«. Kdor hoče to nad vse zanimivo povest v celoti brati, naj si takoj naroči »Slovenskega gospodarja«!

Viltoški g. Badl umrl. V gradu Viltoš pri Rušah je umrl bivši tamošnji posestnik g. Otokar Badl v starosti 69 let. Rajni je živel večinoma na Dunaju in je prihajal v Viltoš le na letovišče. Viltoš je moderno opremljen grad, ki je bil med svetovno vojno redno prebivališče generalnega štaba nadvojvode Evgena. Gospod Badl je bil samec in je prodal graščino veletrgovcu g. Magerlu iz Poljčan. Pred par dnevi je prišel g. Badl z Dunaja v Viltoš na kratek oddih, a ga je zatekla smrt v četrtek ponoči. Truplo je bilo prepeljano v pondeljek v družinsko grobnico na Dunaj.

Požar. Do tal je pogorelo na Markovo ponoči hiša in hlev z vsem premakljivim blagom, obleko in živežem Janezu Golobu na Blatnem vrhu št. 11, župnije Jurkloster. Le živino so rešili. Kako je nastal ogenj, se ne da ugotoviti. Pogorelec je bil zavarovan za malenkostno svoto in je sedaj gospodarsko uničen za vse življenje.

GENERAL WRANGEL UMRL.

V sredo, dne 25. aprila t. l., je umrl vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja« znani ruski general Wrangel. Ker so ostanki njegove armade raztreseni še danes po raznih krajih naše države, bode širša javnost zanimal kratek životopis tega generala. General Peter Wrangel se je rodil kot potomec baltiške družine leta 1880. Dasi po rodu Balt, je bil vzgojen po rusko. Po svojem prvotnem poklicu je bil inženier, po končanih študijah uradnik in nato častnik pri carskoruski konjeniški gardi. Udeležil se je že rusko-japonske vojne in je služil takrat v kozaki armadi znamenitega ruskega generala Rennenkampa. V svetovni vojni je dosegel čin polkovnika in celo generala kornega poveljnika. Po boljševiškem prevratu je bil obsojen dvakrat na smrt. Izvršitve prve smrtno obsodbe ga je rešil navaden vojak. Kot drugi na smrt obsojenega so ga že bili privezali na torpedni čoln, da bi ga vrgli v morje in se je rešil smrti samo slučajno. Proti boljševiški armadi je začel zbirati prostovoljce, ki so se tudi odzvali njegovim pozivom. Njegovo vojsko so tvorili predvsem pristaši ruskega carizma. General Wrangel je začel svoje vojne pohode proti boljševikom najprej na Kavkazu in je skušal od tamkaj se združiti s protiboljševiško armado generala Kolčaka. Njegovi načrti, da bi obkolil rdečo armado, se niso posrečili. Ko so porazili boljševiški armado generala Denekina, so se preostanki te vojske zatekli na polotok Krim — kjer jih je sprejel general Wrangel. Posrečilo se mu je, da je postavil iz vseh ruskih vetrov zbrano in zmešano vojsko toliko na noge, da je dosegel skraja leta 1920 proti boljševikom prav lepe uspehe. Predvsem so podpirali Francozi njegove poskuse, a tudi francoska pomoč je bila preslaba pred napadi rdeče armade. Bolj

ševiki so kmalu ukrotili napadajočega Wrangla, da je zbežal z ostanki svoje armade na Krim in iz Sebastopola so ga prepeljale ladje velesil z 20.000 možmi v Carigrad. Leta 1922 se je preselil general Wrangel s svojimi begunci v Jugoslavijo, Bolgarijo in Rumunijo. Iz ravnokar omenjenih držav je vodil organizacijo proti boljševikom, a ni imel nobenega uspeha več. Leta 1925 je zgubil sam upanje, da bi uspelo upropastiti boljševiško armado, je razpustil svoj generalni štab in živel kot zasebnik. V zadnjem času je prebival stalno v Brüsslu, kjer je tudi umrl. Ostanki Wranglove armade bodo ostali v stalnem spominu našim ljudem ob severni meji, kjer so bili nekaj mesecev obmejna straža in so prizadajali veliko gorja našim ljudem. Neprestanemu drezanju naših poslancev se je vendar posrečilo, da je vlada odstranila osovražene Wranglovce s severne meje. Posamezni Rusi-Wranglovci še služijo danes kot finančni stražniki in drugi uradniki v naši državi.

Mesto starih ljudi. Glavno mesto Španije je nekako zbirališče starih ljudi. — Pred kratkim so obhajali v Madridu posebno slavnost, na katero so bili povabljeni 80letniki, ki živijo že 40 let v Madridu. Svečanosti je predsedoval diktator Primo de Rivera, njemu ob strani pa je sedela neka 103 let stara ženska. Zbralo se je nad 700 oseb, ki so bile 80 let stare. Med temi je bilo mnogo politikov in učenjakov, zdravnikov, pisateljev in drugih. Govorniki so slavili visoko starost španskega prebivalstva in so ugotovili, da živi samo v Madridu nad 3500 oseb, ki so prekoračile 80. leto in ki so še vedno pri čvrstem zdravju.

Letalska nesreča zahtevala dve smrtni nesreči. Na vojaškem letalskem vežbališču v Novem Sadu se je zopet pripetila težka nesreča dne 27. aprila. Nad letališčem so se vršile letalske vaje. Kapetan Peter Petrovič se je dvignil s svojim letalom v zrak, istočasno pa se je dvignil tudi narednik pilot Jandrič. Oba letalca sta se vežbala v boju s strojnimi puškami ter sta krožila drug okoli drugega. Vreme je bilo lepo, nebo jasno in mnogo ljudi je opazovalo letalske vaje. V višini 500 m je naenkrat opazil kapetan Petrovič, da mu Jandričevo letalo drvi ravno nasproti. Petrovič očitno ni vedel, v katero smer bo krenilo nasprotno letalo, in je postal tako razburjen, kar so opazili tudi gledalci na zemlji. Teh se je polotilo silno vznemirjenje, ker je bilo jasno, da pride do nesreče, ako se letali ne izogneta. Končno je kapetan Petrovič napravil zaokret na levo in se skušal izogniti. Bilo pa je že prepozno. Jandričevo letalo je priletelo z vso silo v Petrovičevo. Gledalcem je zastala kri v žilah, ko sta tresčila oba aparata z veliko silo v zraku skupaj. Letali sta se razbili, odbili nato drug od drugega ter padli na zemljo. Vsi, ki so se nahajali v bližini letališča,

so pohiteli na mesto nesreče. Oficirji in vojaki zrakoplovnega polka so našli letali popolnoma razbiti in oba letalca — mrtva.

Znani madžarski komunistični voditelj Bela Kun aretiran na Dunaju. Slovencem in posebno še Prekmurcem je še v živem spominu bivši madžarski komunistični ljudski komisar Bela Kun. Ko je bila komunistična vlada na Ogrskem strmoglavljena leta 1920, je pobegnil v Avstrijo, odkoder se je izselil v Rusijo pod pogojem, da se ne bo vrnil nikdar več na Dunaj. Kljub prepovedi se je Kun vrnil v avstrijsko glavno mesto, odprl tamkaj trgovino z milom, dišečimi pomadami itd., a v resnici so služili ti prostori kot shajališče za komunistične agitatorje. Pri aretaciji je odklonil Kun vsako izjavo glede bivanja na Dunaju. Očividno je imel iz Rusije nalog, zopet vzpostaviti madžarski komunistični pokret. Kaj in kako bo ukrenila Avstrija s Kunom, o tem še bomo poročali.

General žrtev letalske nesreče. Na vojaškem vežbališču Monte Cenio na Italijanskem se je pripetila letalska nesreča s smrtnim izidom. General Guidoni je skočil iz višine 1000 m iz letala s padobranom »Salvador«, ki je v rabi pri italijanski aviatiki. Pri skoku pa se je več vrvi zapletlo okoli njegovega telesa, radi česar se padobran ni odprl ter se je general ubil.

Požar na Bregu pri Ptujju. V petek popoldne okrog 4. ure je nenadoma izbruhnil požar na Bregu pri Ptujju, ki je v nekaj minutah objel vse gospodarsko poslopje posestnika Janeza Vindiš. Ker so ravno v tem delu Spodnjega Brega hiše druga zraven druge, je obstojala velika nevarnost, da požar uniči ves Spod. Breg. Le hitri pomoči gasilcev iz Ptujja, ki je v par minutah dospela na kraj nesreče, in neposredni bližini vode Studenčnice, se je zahvaliti, da je bil požar omejen le na poslopje Janeza Vindiš. Škoda je velika, ker je zgorelo zlasti mnogo gospodarskih strojev, vendar pa je deloma krita z zavarovalnino. Kako je požar nastal, se ne more točno ugotoviti, le toliko je sigurno, da je nastal nad kravjim hlevom.

Pretepel otroka do smrti. Dunaj je pretresel te dni zločin, ki je po splošni sodbi najgroznejši, kar se jih je zgodilo v zadnjih desetletjih. Delavec Halaksa je do smrti pretepel petletno nezakonsko hčer svoje žene, Matilno Stodola. Halaksa je pijanec in surovež. Sosedje so vedeli, da ubogega otroka strahovito pretepajo in stradajo in so opetovano na to opozorili policijo in socialno oblast, toda ukrenilo se ni ničesar. Slednjič je malo mučenico rešila smrt. Očim je otroka ubil. Toda kako! Pri raztelesenju so dognali, da ima otrok zlomljeno hrbtenico in medenico, poleg nešteti drugih poškodb na glavi in po ostalem telesu. Ko je policija odvedla nečloveške starše, je množica prodrla policijski kordon, napadla voz in hotela zločinca iztrgati policiji, da bi ju linčala. Voz je komaj ušel iz rok razjarjenih Dunajčanov.

Pevski zbori! Ali že imate Pevčevo pesmarico? V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta, jih dobite. Vsak snopič po Din 10.—

**Specialist za notranje
bolezni**

Dr. Janko Pihlar

se je po večletni klinični praksi v inozemstvu navešil v

Maribor

518
*in ordinira v Prečernovi
ulici 2 II. nadstropje*

700letnica lavantinske škofije. Lavantinska škofija praznuje prihodnji teden 700letnico svojega obstoja. Te jubilejne slovesnosti se bo osebno udeležil tudi naš apostolski nuncij v Beogradu, prevzv. g. Hermenegild Pellegrinetti. Župnijski uradi, zlasti v Mariboru in v bližnji okolici, naj povabijo vernike, da se po možnosti udeležijo sprejema apostolskega nuncija na Slomškovem trgu v sredo, 9. maja ob treh popoldne ter zahvalne službe božje v mariborski stolnici v četrtek dne 10. maja. — Sveti Oče Pij XI. so z reskriptom sv. penitencijarije z dne 14. aprila 1928, št. 518, podelili popoln odpustek vsem vernikom, ki po sprejemu zakramentov sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa molijo za namen sv. Očeta in 1. se udeležijo jubilejne zahvalne službe božje, ali dne 10. maja v mariborski stolnici, ali dne 13. maja kjerkoli v škofiji; 2. ki bodo do dne 31. decembra 1928 ob drugih cerkvenih jubilejnih slovesnostih (ob svetih misijonih, tridnevnica, duh. vajah, skupnih sv. obhajilih in ob katerikoli jubilejni pobožnosti) pobožno vsaj pri eni pridigi in sv. maši.

Vsem cenjenim naročnikom, ki imajo samo do 1. maja plačano naročnino za list »Slovenski Gospodar«, smo priložili današnji številki položnice, s katerimi naj blagovolijo kmalu poravnati naročnino, da ne bo treba ukiniti lista. Naročnina stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrto leta 8 Din. Upravištvo.

Umrli je v Mariboru znani slovenski odvetnik, posestnik pri Sv. Križu nad Mariborom in Velike opekarne v Račjem g. Radoslav Pipuš. Svetila mu večna luč!

STRAHOTE POTRESA NA BALKANU.

Potres na Grškem.

O potresu po južni Bolgariji in v grškem mestu Korint smo že poročali. Od našega zadnjega popisa potresnih strahot na Balkanu se potresni sunki niso umirili, ampak se nadaljujejo. V od potresa opustošenem mestu Korintu so imeli dne 25. aprila ponoči nov močnejši potresni sunek, ki je razdejal še one hiše, ki so ostale po prvem potresu. Med potresom je deževalo, nastala je celo nevihta s točo. V izredno temni noči so se dogajali strašni prizori. Pred potresom se je čulo votlo bobnenje, kar je dalo znak za divji strah. Navzlic viharju in toči je vse bežalo iz mesta in se ustavilo šele daleč na polju, ker se je med prebivalstvom razširilo prazno mnenje, da se bo mesto in okolica pogreznila v morje. Neprestano bobnenje se je smatralo za znamenje novih potresov in res je bil dne 26. aprila zjutraj zopet slabši sunek. Tudi v Atenah (glavnem mestu Grčije) so dne 26. aprila čutili precejšen potresni sunek, ki pa ni napravil škode. V pirejskem pristanišču se je morje me-

stoma dvignilo za 8 m; domneva se, da je to v zvezi s potresom.

Ponoči v četrtek, dne 26. aprila, je bil na Grškem nov potres s podzemeljskim bobnenjem, dežjem in točo. Potres je bil močnejši, kakor dosedanji ter se je čutil najprej v mestih Volos in Lamia in v vasi Anori. Nastala je strašna zmeda. Po prvem sunku je vse zbežalo na prsto, tako da ni bilo človeških žrtev. Hiše so skoraj popolnoma razdejane v imenovanih krajih in v vasi Piska.

Ko beležimo te vrste o potresu na Grškem, še nimamo poročil, ali je grozna nesreča že prenehala ali ne.

Potres na Bolgarskem in drugod.

Tudi na Bolgarskem ni potres ponehal in občutijo na raznih krajih sunke, ki pa niti primerjati niso z onimi, ki so porušili bolgarsko mesto Plovdiv in okolico. Potres so občutili po Turčiji in osobito v Carigradu, po Zgornji Italiji.

Dne 28. aprila ponoči ob pol 12. uri sta bila v švedski provinci Vestmanland 2 močna potresa s podzemeljskim bobnenjem. Potres je trajal 12 sekund. Potresni sunek je povzročil, da so se hiše omajale in da so padli na tla manjši predmeti. Potresi na Švedskem so bolj redki in jih beležijo aparati vsako leto komaj enkrat.

Naša pomoč Bolgarom in Grkom.

V očigled potresni nesreči, ki je zadela naši sosedi Bolgarijo in Grčijo, je naša narodna skupščina na seji dne 26. aprila dovolila 5 milijonov dinarjev podpore. Od te svote je nakazal predsednik narodne skupščine bolgarskim oškodovancem 3 milijona Din in grškim 2 milijona Din. Ravno kar omenjena podpora je bila sprejeta kot nujni predlog od poslancev vseh naših strank enoglasno.

Predsednik bolgarskega sobranja Cankov je prejel potrdilni telegram predsednika jugoslovanske narodne skupščine, da je skupščina nakazala kredit 3 milijone Din za hedno bolgarsko prebivalstvo. Ta čin jugoslovanske narodne skupščine so v vseh bolgarskih krogih sprejeli zelo ugodno, posebno, ker prihaja darilo iz Belgrada in je največje inozemsko darilo. V bolgarskih političnih krogih so tega mnenja, da bo to darilo brez dvoma imelo tudi politično učinkovanje. Vsi bolgarski listi pišejo z velikim navdušenjem o jugoslovanskem darilu.

Hude kazni radi izrabljanja potresne nesreče. Bolgarske oblasti so proglasile nad vsem ozemljem, ki ga je zadela zadnja potresna nesreča, najstrožje obsedno stanje. Zandarji so dobili nalog, da naj streljajo brez vsakega opozorila na vsakega človeka, ki bi se potikal po 9. uri zvečer po ulicah zrušenih krajev. S to odredbo hočejo oblasti preprečiti plenitve. Dviganje cen živilom se kaznuje javno z batinami, razen tega verižniku živilske zaloge odvzamejo in jih brezplačno razdele med prebivalstvo. Nadalje so oblasti zaplenile vse gradbeni material in vse, kar bi služilo za zgradbo zasilnih bivališč. Skrivanje takšnega materiala se poplača s 25 krepkimi udarci na javnem prostoru.

V zahvalo za dočakano 80letnico. Znani slikar in podobar na Bučah g. Anton Pavlič bo slavil dne 4. maja 1928 srečno in zdravo dočakano 80letnico. V zahvalo

Bogu za 80. rojstni dan je pozidal jubilat ob okrajni cesti pod svojim domom krasno kapelico, ki je posvečena presvetemu Srcu Jezusovemu. Spominska kapelica je že bila slovesno blagoslovljena od kozjanskega č. g. dekana Tomažiča. Ob priliki blagoslovitve je daroval gosp. Pavlič za dijaško semenišče 50 Din. Jubilantu g. Pavliču častita k 80letnici tudi »Slovenski Gospodar« in mu kliče: Na zdravje in srečo še zanaprej!

Zrtev nevihte. V četrtek popoldne, dne 26. aprila, je nad Zagrebom in okolico divjala silna nevihta z grmenjem in nalivom. Zaradi močnega vetra se je ob Koturaški cesti zrušila streha neke stare barake ter pokopala pod seboj tamkaj zaposlenega tesarja Alojza Fric. Sosedje so Frica potegnili izpod ruševin. Imel je zlomljeno levo nogo, zlomljenih tudi več reber ter težke notranje poškodbe. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je dve uri nato umrl.

Volk napadel pastirja. V bližini Nevesinja v Hercegovini se je te dni pojavila čreda volkov, ki so napadli neko ovčjo stajo. Velik volk je preskočil ograjo, raztrgal eno ovco in hotel s plenom pobegniti v gozd. Pastir se je spustil v borbo z volkom, ki mu je odgriznil tri prste. Zaradi velike izgube krvi je pastir nezavesten obležal. Ko so ga pozneje našli domačini, so mu izprali rane in ga obvezali. Prepeljali so ga v Pasteurjev zavod v Sarajevu, ker se sumi, da je bil volk stekel.

S smrtjo je plačal nezmernost v pijači. 24letni hlapec Leprince na kmetiji v Calvadosu na Francoskem je stavil s tremi tovariši, da jih bo prekosil pri pivu. Vsedli so se k mizi in pričeli piti. Najšibkejši bi moral plačati, če bi hotel odnehati, vse kar so zapili trije ostali. Drugi premaganec bi zopet plačal račun ostali trojici. Na ta način bi se napil zmagovalec popolnoma zastonj. Leprince je naglo izpil 38 litrskih vrčev piva in je zahteval že 39. vrček, a se je zgrudil in onesvetil, preden je prišel natakarkar s pivom. Peljali so ga takoj v bolnico in mu izprali želodec, a je umrl dve uri pozneje, ne da bi se zavedel.

Blagoslov v potomcih. Župan v Metzju je izročil zlato darilo vdovi Criceovi, ki ima najštevilnejšo družino v vsej Francoski. V zakonu je imela 9 otrok. Ti so prinesli 51 vnukov in 62 pravnukov. Najstarejšemu pravnuku se je ta mesec rodila hčerka. Stara gospa ima 91 let. Devetkrat je bila mati, 51krat babica, 62krat prababica in zdaj je postala še praprababica.

Pri Sv. Trojici, podružnici župnije Jürklošter, bo na Florjanovo nedeljo, dne 6. maja ob 10. uri sv. maša. Dobila se bodo tudi okrepčila po maši v cerkveni hiši.

Okostje otroka v zidovju. Iz Oplovnice poročajo: Pri prenavljanju bivše Kvasove, sedaj Jermanove hiše so našli pretekli teden zidarji pod podom zgornje hiše okostje mrtvega novorojenčka, po izjavi dr. Lautnerja staro že nad 10 let. Spodnji del života se je še lepo skupaj držal; glavo in zgornji trup so pa zidarji razbili, predno so zapazili okostje. Seveda je vzbudila ta novica v celem okraju mnogo govorje in ugibanja. Misli se tudi,

da bi bile krive begunke ob svetovni vojni, ki so stanovale takrat v tej hiši. Po zdravniškem pregledu je shranil okostje tukajšnji g. orožniški načelnik v zaboj, ga oddal dalje na merodajno mesto v preiskavo, o katere izidu bomo poročali.

Ogenj v Cezanjevih pri Ljutomeru. V petek zvečer, de 27. m. m. je zgorel štedenj in velik kup slame g. župniku Ferk. Kako je nastal ogenj, še ni znano. Sreča je bila, da ni bilo vetra, sicer bi bila v nevarnosti bližnja poslopja. Na pomoč je priskočila domača požarna bramba, ki je ogenj hitro odušila.

Z mosta v Krškem je skočil v Savo v petek proti večeru brivec Rodič iz Zagreba. Očividci privedujejo, da je nekaj časa plaval, valovi pod bolnico pa so ga pogoltnili. Pretekli ponedeljek je še poravnal pri župnem uradu pristojbino za očetov grob na novem pokopališču, potem se je nastanil pri Kuneju na Vidmu, odkoder so ga videli zadnje dni večkrat pohajati čez most. Vzrok samoumora je najbrž duševna zmedenost ali pa neozdravljiva bolezen.

Smrtno se je ponesrečil dne 1. maja, okrog 9. ure predpoldne kleparski mojster Franc Rižnar iz Ljutomera. Čistil je pri g. Sinigoju žlebnjake pri strehi in se je po neprevidnosti prijel za električno žico. Zaklical je parkrat »Jezus, Marija!«, padel z lestve in bil pri priči mrtev. Ponesrečeni je bil dolgoletni in požrtvovalni član gasilnega društva. Rajnemu daj Bog večni mir in pokoj! Mi pa prosimo: Nagle in neprevidne smrti reši nas, o Gospod!

Velik požar v Bosni. V soboto ob 2. uri zjutraj je nastal v Visokem v Bosni velik požar v poslopiju Usnjarske zadruge. Ognjegasci niso mogli pravočasno pogasiti ognja, ker niso imeli potrebnih in modernih priprav. Uspelo jim je le, da so rešili hiše bližnjih prebivalcev, ki so zelo majhne in pokrite z deskami. Škoda znaša 200.000 Din.

Občinske volitve v Senovem pri Rajhenburgu. Za občinske volitve se je vnel srdit boj, kakoršnega še ni bilo nikoli. Nasprotniki so se razdelili na tri trume, da bi od treh strani napadli in zavzeli občino Senovo. Imeli bodo tri skrinjice, da bi pod prikritim imenom vlovili več volilcev, po izvolitvi se bodo pa zopet združili njihovi odborniki pri izvolitvi župana, pa tudi pri vsaki poznejši obč. seji, vse proti naše stranki. Najbolj se bojuje za županski stol pred kratkim iz Trbovelj sem priseljeni pek Kadivnik. V Trbovljah je bil znan kot hud socijaldemokrat in naš ljut nasprotnik. Tukaj se pa bolj skriva, pa je dal svoji listi ime kmečko-gospodarska, da bi ga ne bi spoznali. Vidimo ga pogosto po več ur v družbi dr. Benedičiča, najbolj vnetega Žerjavovega pristaša na Senovem. Stoji vedno pred hišo, da lovi in nagovarja mimoidoče volilce. Ko ga je pa naš somišljenik vprašal, s kom bo potegnil on in njegovi pristaši, če bodo izvoljeni, je odgovoril: Z vsakim drugim, samo ne z odborniki SLS, z vašo stranko ne! Zakaj se bije tako hud boj za našo občino? Naš mnogozaslužni župan in bivši poslanec Jožef Škoberne je dosegel, da se je zgradila na Senovem krasna dvonadstropna šolska zgradba, ki je namenjena za meščansko in ljudsko šolo, ki bo stala okoli

3 milijone dinarjev. To svoto bo po večini plačala Trboveljska družba, ki ima tu rudnik. Znano je, kako se ta družba brani vsakega davka in kako se vsako leto pritoži proti občinskim dokladam. Zato se tudi silno brani plačila za novo šolo. Njeni uslužbenci ji hočejo pri tem pomagati, pa so se vrgli v boj za občino, da bi potem v občini gospodarili v prid Trboveljski družbi, znesek 3 milijone dinarjev pa kolikor mogoče prevalili na kmete. Tega dozdej niso mogli, ker naš vrli občinski zastop pod županom Škobernetom tega ni dopustil. Vse tri nam nasprotnne grupe imajo samo eno željo, iznebiti se Škobernetu. Pa tudi odkrito izjavljajo, naj bo župan kdorkoli, samo da ne bo Škoberne. Mi dobro vemo, da se samo njega bojite, čeprav priznavate njegovo vsestransko sposobnost. Saj tudi vas, kateri se borite danes proti njemu, pogosto vidimo, ko ga prosite za razne nasvete in pomoč. Vi delavci, kdo se je že tolikokrat potegnil za vas in vam pomagal, ko so se vam godile krivice? Kdo vam je napravil toliko prošenj z lepim uspehom, pa čisto brezplačno, kakor on? Mi nočemo nobenega vsiljivega tujca za župana, ampak bomo izvolili svojega domačina g. Škobernetu, kateri nam je dokazal, kako spretno zna voditi občino Senovo, katero je dvignil do veljave, kakoršne do sedaj ni imela. Nikoli se ni uklonil rudniški gospodi. Zato vas pozivljamo: Volilci občine Senovo, v nedeljo, dne 6. maja, vsi na volišče in vrzite svoje kroglice v drugo skrinjico!

Zanimivosti od Sv. Kristofa pri Laškem. Naša občina ima že nekaj mesev gerenta zdravnika dr. Lovšina. Ljudje so zadovoljni z njim, tudi z novim tajnikom in pisarjem. Redar je pa še stari. Ker poročajo listi, da bodo po sprejetju novega občinskega zakona na jesen občinske volitve po celi državi, zato pravijo vsi pametni občani, naj ostane sedanje gerentstvo do teh volitev. Čemu pa dvojne volitve z mnogimi stroški v enem letu. Drugače pa sodijo veleumni samostojni demokrati. Prišla je njihova deputacija pod vodstvom Matevža Juterška na občino ter zahtevala takojšnji razpis občinskih volitev. Pripravljene imajo že tri volilne liste pod različnimi imeni, ker jih je sram nastopiti s pravo firmo. Tako mislijo zbegati in zmotiti volilce, da bi volili v eno teh treh skrinjic, ki so pa vse namenjene obupani liberalni stranki. Zlasti nameravajo spet pritisniti na ubogo delavstvo, da bi volilo proti svojemu slovenskemu prepričanju delavcu najbolj sovražno predstavnico velekapitala, ki je dala po svojih organih mučiti in kakor psa za plotom ustreliti trboveljskega rudarja Fakina. Kot priganjači te nazadnjaške stranke se udeležujejo najbolj hudojamski poduradniki in pazniki in pa neki gospod iz Šmarjete, ki mu je silno dolgčas, odkar so ga Trboveljčani odslovili. Liberalci imajo korajžo do volitev zlasti zdaj, ko je dolski del kristofske občine prideljen dolski občini. Mi jim svetujemo, naj le počakajo do jesenskih volitev, batine bodo dobili še pre zgodaj. Kristofska občina je in mora ostati v slovenskih in ljudskih rokah!

Poravnajte naročnino za „Slov. Gospodarja“!

Varujte

svoje noge ter nosite sedaj poleti SANDALE, katore kupite v najboljši kakovosti pri

R. STERMECKI, CELJE
po sledečih nizkih cenah: 585

št. 19—24 Din 32.—, št. 30—35 Din 68.—,
št. 25—29 Din 37.—, št. 36—42 Din 96.—,
št. 43—46 Din 109.—

NAROČITE ILUSTROVANI CENIK!

Poročila SLS.

Shod okrajne organizacije SLS za kozjanski okraj se bo vršil v nedeljo, dne 13. maja, v hranilničnih prostorih v Kozjem. Govorili bodo narodni poslanec g. Vrečko, predsednik oblastnega odbora g. dr. Leskovar in oblastni poslanci šmarskega okraja. Možje in fantje, udeležite se shoda v obilnem številu!

Shod krajevne organizacije SLS v Šmartnem pri Slovenjgradcu bo v nedeljo 6. maja po rani sv. maši. Ob lepem vremenu so bo shod vršil pred cerkvijo, ob deževnem vremenu pa v društveni dvorani. Govorila bosta na shodu narodni poslanec g. Pušenjak in oblastni poslanec g. Ovčar.

Viničarski vestnik.

Sv. Ana v Slov. gor. V nedeljo, dne 29. aprila smo imeli pri nas zborovanje Strokovne zveze viničarjev ter malih posestnikov. Zborovanja se je udeležilo kljub našim nasprotnikom precejšnje število v društveni dvorani. Shod nam je ustvaril naš pristaš A. K. Govoril nam je naš tovariš, tajnik S. Z. V. in oblastni poslanec Peter Rožman. Govoril nam je o naših viničarskih potrebah in pravicah ter o posmrtnem, bolniškem in podpornem skladu in drugih važnih zadevah. Zborovalci so navdušeno pritrjevali govorniku. Sklenili smo vsi navzoči kot resolucijo, da se popolnoma strinjamo ter izvajamo za S. Z. V. in za celotni program viničarske organizacije. Želimo, da se čim prej ustanovi tukaj pri nas skupina S. Z. V. Dalje zahtevamo, naj oblastna skupščina v Mariboru uzakoni čimprej pravičen viničarski red. Pristopilo nas je že čez 70 članov. Imamo tudi izvoljen dober zaupniški odbor. Med temi nam je glava odbora tovariš Polančič in drugi. Zahvaljujemo se tudi našim kmetom, posebno pa g. Rokavcu iz Šavnice, ki so nam pomagali v našem težkem položaju. Le naprej, da bo čimprej organiziran vsak naš tovariš, ker v slogi je moč!

NAŠA DRUŠTVA

Papežev nuncij Pelegrinetti v Mariboru. Dne 9. in 10. maja bo lavantinska škofija praznovala svojo 700 letnico. Ob tej priliki bo med mnogimi drugimi cerkvenimi dostojanstveniki prišel v Maribor belgrajski papežev nuncij Pelegrinetti. Njemu v čast bo v dvorani Zadrufne banke družabni večer, na katerem bodo sodelovala vsa krščanska društva.